

El Museu de Reus

Victòria dels Angels SALVADÓ

Anna M.ª CHACÓN

Teresa M.ª MASDEU

Un dels treballs que els alumnes fan lliurement a l'Institut tractava del Museu. Hem cregut interessant d'introduir-lo en aquestes pàgines de la Revista com a testimoni de l'interès dels més joves. No deixarà de plaure-li, suposem, sobretot pel que té d'espontani i sense més fi que presentar-lo al professor, que no els havia imposat sinó que treballassin sobre el que els plagués. Aprofitem l'avinentsa per a fer una crida a tots els joves estudiants interessats a participar. La qualitat vindrà amb el treball. No patim i esmercem-nos-hi.

El Museu Municipal de Reus va ésser inaugurat l'any 1934 amb el nom de Museu "Prim-Rull", en memòria del famós General i del notari Pere Rull, que va deixar la casa del carrer Sant Joan on es va instal·lar per primera vegada. Més tard, un problema de lloc va provocar el desplaçament al museu actual, a l'Avinguda dels Màrtirs. Més poc conegut del que sembla, el Museu de Reus conté una admirable col·lecció de vestigis de cultures prehistòriques catalanes, i de mostres d'art ibèric i romà. La ceràmica de reflexos metàl·lics, que va tenir tanta importància a Reus pels anys 1550-1556, s'hi exhibeix amb extraordinaris exemples.

Però la col·lecció que ens ha interessat més potser és la composta per imatges, retaules i part de la cultura religiosa dels segles XVI i XVII. El Museu acull, també, records personals de Prim, quadres de Fortuny i dels seus contemporanis i una bona tria de material i documents que donen una clara orientació de les arts industrials, com les tan conegudes premses d'oli i de vi, instruments agrícoles, ferros forjats i, en resum, tot el referent a l'artesania.

Darrera d'aquesta petita història i contingut del nostre Museu, posem un extracte de l'entrevista que hem tingut

amb el doctor Vilaseca, director del Museu:

—Quina aflluència de públic hi ha, a l'hivern?

—Hi ve algun grup i algunes persones, sobretot el primer diumenge de mes.

—Hi ha algun motiu especial?

—Aquest dia és gratis, i cal pensar que és per això.

—Ve més gent a l'estiu?

—De la ciutat, la mateixa; però hi vénen bastants estrangers.

—Creu que els interessa?

—Als joves crec que sí, perquè prenen apunts de tot el que veuen.

—Com s'arreplega tant de material?

—El deu per cent són donacions desinteressades de persones que estimen l'art i el volen donar a conèixer.

—I l'altre noranta per cent? Hi ha algun grup de rescat?

—No, som nosaltres que ens encarreguem de demanar i cercar els objectes, no hi ha cap grup interessat.

—Com paguen aquestes donacions?

—De moltes maneres: fent visites de metge, a canvi d'altres objectes, o de diners la majoria de vegades?

—D'on els treuen?

—De la recaptació de les entrades i la paga de l'Ajuntament. Però és tan poc que moltes vegades ens toca pagar a nosaltres.

—Com és l'organització interna?

—La Junta està integrada per un president, un vice-president, un tresorer, un secretari i uns vocals.

—Com funciona aquesta directiva?

—Senzillament, tenim una reunió plenària anual i, si cal, alguna més.

—Tenim entès que aquest Museu edita uns llibres. Ens pot aclarir de què tracten?

—D'art i història reusenca.

—Tenen molta acceptació?

—Francament, sí. Tenen una acceptació àmplia, per part dels lectors de llengua castellana, a Espanya i Hispano-Amèrica. I no penseu que tots els venem escrits en castellà; també fem bastants edicions catalanes.

—Per a acabar: Tenen algun projecte per al futur?

—Sí, una sala d'art modern patrocinada per la Caixa d'Estalvis.

Aquest diàleg ens ha aclarit moltes coses, de les quals hem de parlar juntament amb el que hem vist.

Un dia ens vam arribar al Museu per conèixer-lo, però vam quedar una mica decebudes perquè no hi havia guia. Amb l'únic que et pots orientar és amb un llibre-guia, on tot està molt ben explicat, sala per sala, si bé les sales no estan numerades, la qual cosa treu eficàcia al llibre. Per altra part el temps de visita, que es redueix a dues hores, fa impossible veure-ho tot a la vegada que es va llegint el llibret.

El doctor Vilaseca ens ha dit que l'afluència de públic és escassa, però que s'incrementa el primer diumenge de cada mes degut a l'entrada gratuïta.

No es pot culpar ningú d'aquest desinterès que va lligat a la poca cultura artística de molts reusencs i la falta de temps per motiu del treball o l'estudi.

Ens queixem de les poques aporta-

cions, però indubtablement això va lligat a l'ambient d'incultura artística.

Es curiós que a l'estiu hi vénen estrangers manifestant interès, cosa que en mostra la importància. A l'hivern, com hem dit, qui visita més el museu són alguns grups escolars, però és d'esperar que la nova Llei d'Educació promogui l'interès dels col·legis, perquè és clar que d'aquesta generació depèn la cultura de les de demà.

Es vergonyós el desinterès que manifesten les entitats responsables, aportant una subvenció del tot insuficient a les necessitats del Museu. Ja podria dedicar una mica més dels diners dels impostos a la cultura. Una anècdota que demostra el que acabem de dir és la següent: La directiva del Museu necessitava una vitrina; la van demanar a l'Ajuntament i tot el que van rebre va ésser una taula vella. Es lamentable, però veritat.

No dubtem el més mínim que el projecte de la sala d'art modern serà un al·licient per a atraure més gent, idea magnífica, ja que el que falta és públic.

Ja és hora que surtin idees que renovin la vida del Museu i que hi hagi entitats interessades a promoure-les.